

Atât am stat

Mirimirela

Atât am stat
În amorțeală
Încât nămeți s au adunat
Și sufletul mi au îngropat

Sub straturi de zăpadă.
Apoi,
după ani și ani,
ai venit tu.

Ai venit
Și cu privirea
Ai topit
iarna mea întreagă

Dar a rămas
pământul gol și ud
îmi este frig
și nu aud

Cocori în geamul meu bătând
Și a nceput
să mi fie dor
de iarna de altădată